

துடுப்பன்

எல்லை

யசோதா கண்ணன்

மலரின் பெயர் : துழப்பின் எல்லை
வெளியீடு : யா/கோம்யாய் கிருஸ்துவ கல்லூரி
உரிமை : யசோதா கண்ணன்
பதிப்பு : 17.06.2016
அச்சுப்பதிப்பகம் : கொலின் கிராபிக்ஸ் யாழ்ப்பாணம்
வழவழைமீபு : எ.கி கொலின்
பக்கங்கள் : I - 49

ஆசிச் செய்தி

யா / கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் க.பொ.த உயர்தரம் (தரம் 13) கலைப்பிரிவில் கற்கும், செல்வி. கண்ணன் யசோதா, தன் மனதில் பட்ட உணர்வுகளைக் கவிதை நூலாக வெளிக் கொணரும் இவ்வேளை இந்நாலுக்கு ஆசிச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

இறைவன் வழங்கும் ஆற்றல்கள் திறமைகள் யாவும், அவருடைய மகிழமைக்காகவே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இறைவனுடைய மகிழமைக்காக அவை பயன்படுத்தப்படாமல் தத்தமது புகழ்ச்சிக் காகப் பயன்படுத்தப்படுமாக இருந்தால் அவை வெறும் குப்பைதான். இன்றைய உலகில் “தனி மனித ஆராதனைகள்” ஏராளம். பெரும்பாலானவர்கள் கலை, கல்வி, பொருளாதாரம், விளையாட்டு, அரசியல், தொழில்நுட்பம் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் தம்மை வீரர்களாகவும், வீராங்கணைகளாகவும் உயர்த்தி மனிதகுலம் தம்மைத் திரும்பிப்பார்க்கவும் புகழ்ந்து ஆராதிக்கவும் வேண்டும் என்றே விரும்புகின்றனர்.

இத் தனிமனித சாதனைகளின் புகழ்ப்பாடல்கள் மற்றும் முகஸ்து திகளினால், இறை - மனித உறவு மறக்கப்பட்டு, மனிதன் தன் ணையே இறைவனாக்குவதால் அழிவை நோக்கி இவ்வுலகைக் கொண்டு செல்வது இன்று கண்கூடு.

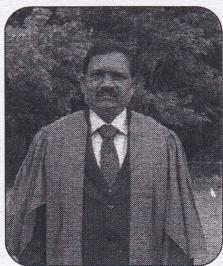
எதுகை மோனை கண்டு “தேமா, புளிமா” கொண்டு கவிதை இயற்றிய காலத்தில் இருந்து தடம்புரண்டு கண் கண்ட கோலக் கற்பனைகள் எல்லாம் வாய்வுந்த சொற்களில் வெட்டிப் போட்டுத்

மார் தட்டும் காலமிது. என்ன செய்வது? யசோதாவின் காலமும் இதுதான். செய்யுள் இயற்றப்பட வேண்டும். உரை நடை எழுதப்பட வேண்டும். பேச்சு பேசப்பட வேண்டும். பாடல் பாடப்பட வேண்டும். நடனம் ஆடப்பட வேண்டும். நாடகம் நடிக்கப்பட வேண்டும். இவ்வகையில் பார்க்கும் போது புதுக் கவிதை என்னும் வடிவம் மக்கள் “விரும்ப வேண்டிய”தைக் கொடுக்காமல் மக்கள் “விரும்புவ”தைக் கொடுத்துப் புலமையைக் கெடுத்துப் புதுமை மோகத்தைத் திணிக்கின்றது. மிகவும் நுண்ணிய உணர்வுகள் யசோதாவினால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றமை பாராட்டப்பட வேண்டும். ஆசிரியர் தின வாழ்த்துக்கள் சொல்லி ஆசிரியர் களுக்கு ஓர் ஆசியுரையுடன், தமிழே தனது முச்செனக் கூறிப் பிரிந்துவிட்ட நன்பிக்காக வருவாயா என சிறகொடிந்த பறவையாய் ஏங்குவதோடு, தன் தாய்க்கு ஓர் தாலாட்டுக் கூறுவதாய் அமைந்த கவிதை வரிகள் அருமையிலும் அருமை. இக் கவிதை வரிகள் இறைவனையே தன் உறைவிடமாக்குவதாக அமைவது பெருஞ்சிறப்பு.

புகழ்விரும்பிகளாக மாறும் சுயநல மாந்தர் மத்தியில், யார் புகழ்ச்சிக்கு உரியவரோ, யார் என்றென்றும் நிரந்தரமானவரோ, அவரை மட்டுமே புகழ்ந்துபாடி, மனித மாண்பற்ற தன்மைகளை அஞ்சா நெஞ்சத்தோடு சுட்டிக்காட்டி, வேரோடு அறுத்தெறியப் பறப்படு யசோதா. காலமெல்லாம் உன் கேள்விகள் தொடர்டும். இந்த உலகம் பதில் தரும் என்று எண்ணி ஏமாந்து விடாதே. நிரந்தரமானவர் மட்டுமே பதிலாக இருந்து பதில் தருவார். அந்த இறைவன் என்றும் உன்னை ஆசீர்வதிக்க வேண்டுகின்றேன்.

தினார்யாசீர்தான்
அருள்பணி. கு. யே. அன்றாணியாளா
யாவுகுத்தந்தை, நாவார்த்தாஸு

அதிபரின் ஆசிச் செய்தி

மாணவர்களின் கல்விச் செயற்பாட்டின் ஒரு அங் கமாக இனை பாடவிதானச் செயற் பாடுகள் விளங் குகின் றன். மாணவர்களின் உள்ளார்ந்த திறன்கள் வெளிக் கொணர் வதற் கும் அவர்களது ஆளுமைத் திறனை வளர்ப் பதற் கும் இனைபாட விதானச் செயற்பாடுகள் உந்து சக்தியாக விளங்குகின்றன. எமது கல்லூரியில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களின் படைப்பாற்றலை வெளிக் கொணரும் பணியினை தமிழ் சங்கம் முன்னெடுத்தும் வருகின்றது. க.பொ.த உயர்தர கலைப்பிரிவில் கல்வி கற்கும் செல்வி.யசோதா கண்ணன் தமிழ்த்தினப் போட்டிகள், பிரதேச செயலகத்தால் நடாத்தப்படும் கவிதைப் போட்டிகளில் பங்கு பற்றிப் பரிசில்களைப் பெற்று கல்லூரிக்குப் பெருமை தேடித் தந்துள்ளார்.

அவரது ஆக்கங்களை கவிதைத் தொகுப்பாக்கி இவ்வாண்டில் முன்னெடுக்கப்படும் தமிழ் விழாவில் வெளியிடுவது பாராட்டு தற்குரியது. அவரது கவிதை ஆக்க முயற்சிகள் தொடரவும் எதிர்காலத்தில் சிறந்த கவிதைகளையும் படைத்து கல்லூரிக்கும் சமூகத்திற்கும் பெருமையை தேடித் தரவும் எனது வாழ்த்துக்கள்.

திரு. சண்முகதாசன் வேலஸ்கன்

அதியர்

யா/கோம்யாப் கிரிஸ்துவ கல்லூரி

பிரதி அதிபரின் வாழ்த்துரை

மனித உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் ஊடகங்களில் கவிதை முதன்மை பெறுகின்றது. தான் கண்டும் கேட்டும் அனுபவித்தும் உணர்ந்தவற்றை கவிதையாக வடித்து வாசகனுக்கும் அந்த உணர்வைப் பெற வைப்பவனே உண்மையான கவிஞர். எமது கல்லூரியின் வரலாற்றுப் பாதையில் படைப் பாற்றல் மிகுந்த மாணவர்கள் பலர் உருவாக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களின் மொழித்திறன் சார்ந்த திறமைகளை வெளிக் கொண்டும் வகையில் அவர்களை வளர்த்தெடுக்கும் பணியில் எமது கல்லூரித் தமிழ்ச் சங்கம் செயலாற்றி வருகின்றது.

எமது மாணவர்கள் தமிழ்த் தினப் போட்டிகள் தினைக்களாம் சாராத போட்டிகளில் பங்கு பற்றித் தேசிய மட்டத்தில் வெற்றியீட்டிப் பரிசிலக்களைப் பெற்றுள்ளனர். அவர்களது ஆக்கங்களைத் தொகுத்து கவிதை தொகுப்பாக, சிறுகதைத் தொகுப்பாக தமிழ் விழாவின் போது தமிழ்சங்கம் வெளியிட்டு வருகின்றது. எமது கல்லூரியில் தரம் 13 கலைப்பிரிவில் கல்வி கற்கும் செல்வியசோதா கண்ணனின் கவிதைகளைப் பல தடவைகள் பரிசீலித்திருக்கின்றன. அவரது படைப்பு முயற்சிகள் பாராட்டத் தக்கவை என்பதோடு கவிதையில் வெளிப்படுத்தப்படும் உணர்வுகள் உயிரோட்டமானது என்பதையும் அவதானித்து அவரை ஊக்கப்படுத்தி பல போட்டிகளில் பங்கு பற்றச் செய்யும் முயற்சிகளை எமது ஆசிரியர்கள் மேற்கொண்டார்கள். அவரது படைப்புக்களும் தமிழ்த்தினப் போட்டி, பிரதேச, மாவட்ட மட்ட தேசியகலை

இலக்கிய போட்டிகள் சிறுவர்,முதியோர் மாற்றுவவுவடையோர் தினப் போட்டிகளில் வெற்றியீட்டிய ஆக்கங்களும் கவிதைத் தொகுப்பை அலங்கரிக்கின்றன. எழியமொழிநடையில் குறைந்த சொற்களை கொண்டு பரந்துபட்ட கருத்தைப் புலப்படுத்தும் ஆற்றல் மிக்க கலைவடிவத்தை எங்கள் முன்னிலையில் வெளியிட முன் வந்த மாணவியின் முயற் சி திறன் பாராட்டுக்குரியது பணிவு, நடனம், கவிதையாக்கும் திறன் யோகக் கலையில் ஈடுபாடு அனைத்தும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற செல்வி யசோதாவின் கண்ணி முயற்சி வெற்றி பெற வாழ்த்துவதுடன் எதிர் காலத்தில் சிறந்த கவிதைகளைப் படைத்து அவற்றை பிரசரித்துப் பாராட்டுப் பெறவும் வாழ்த்துகின்றேன்.

திருமதி கோஜினிதேவி சிவலிங்கம்
பிரதி அதியர்
யா/கோம்யாய் கிரிஸ்தவ கஸ்லூரி

க.பொ.த உயர்தா பகுதித்தலைவரின் வாழ்த்துரை

கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகளில் ஓர் அம்சமான கணிப்பீட்டு செயற்பாட்டில் இனங் காணப்பட்டது தான் யசோதா கண்ணனின் கவியாற்றல்.

வகுப்பறையிலிருந்து வெளியே காலைக் கூட்டங்களிலும் ஆசிரியர் தினம், சிறுவர் தினம், பரிசுத்தினம், ஒளிவிழா போன்ற நிகழ்வுகளிலும் பிரதேச மாவட்ட இலக்கியப் போட்டி, முதியோர், சிறுவர் தினப்போட்டி (கோட்ட, வலயம், மாகாணம்) தமிழ்த்தினப் போட்டி என்பவற்றில் கலந்து தனது கவித்திற்கை வெளிப்படுத்தி சான்றிதழ்களைப் பெற்றுள்ளார்.

இவரது கவிதைகள் நூல் வடிவம் பெறவேண்டும் என்பது எமது கல்லூரி சமூகத்தின் விருப்பம். அந்த விருப்பத்தின் வெளிப்பாடு தான் “தூடிப்பின் எல்லை” என்ற இக்கவிதைத் தொகுதி. இணை பாடவிதான் செயற்பாடுகள் மாணவர்களின் திறமைகளை வெளிக்கொணர வைக்கும் என்பதற்கு இது ஓர் முன் உதாரணம்.

கல்லூரி சமூகத்தின் ஊக்குவிப்பும் மாணவியின் பெற்றோரின் ஆதரவுடனும் இக் கவிதைத் தொகுதி 2016 தமிழ் விழாவில் வெளியிடப்படுவது மகிழ்வுக்குரியது. யசோதா கண்ணன் கவித்துறையில் மட்டுமேன்றி நடனத்துறையிலும் தனது திறமை களை வெளிக்காட்டி வருகிறார். இவர் இனி வருங்காலங்களில் கலைத்துறையில் பலசாதனைகளைப் படிக்க வேண்டும் என்று இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன். அத்தோடு இவரது கலைத்திறமைகள் மென்மேலும் வளர வாழ்த்துகிறேன்.

திருமதி கிராஜமணோகரி அருந்தவநாதன்

என்னுகர

கவிதை என்றால் என்ன என்பது பற்றி சற்றும் எனக்குத் தெரியாத வேளையில் நான்கு வரியில் ஏதோ ஒரு கவிதையை எட்டாவது வகுப்பில் எழுதியது இன்றுவரை நினைவிருக்கிறது. என்னுடைய நண்பிகளின் ரசனையால் அந்தக் கவிதை எனக்கு நன்கு பிடித்துப் போனது. அன்று முதல் மனதைத் தொடும் சம்பவங்களைப் பார்க்கும் போது அதுபற்றி உடனே கவிதை எழுதிவிடத் தோன்றும். அந்தப் பரீட்சயத்தின் காரணமாகத்தான் இன்று நான் உங்கள் முன்னிலையில் “தூடிப்பின் எல்லை” என்ற கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிடும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு கிடைத்துள்ளது. இதற்கு முதற்கண் இறைவனுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள் கிறேன். இவற்றுக்கு ஊன்று சக்தியாக இருந்த எமது கல்லூரி அதிபர், பிரதி அதிபர், மற்றும் ஆசிரியர்கள் என்றென்றும் நன்றிக்குரியவர்கள்.

என்னுடைய திறனை நான் முற்று முழுதாக அறிந்தாலும், எத்தனை பாடசாலைகளில் என்னுடைய திறன் களை உணர்ந்தாலும் நான் என்னை ஓர் கவிஞராகக் கண்டு கொண்டது, கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் என்பதை நினைத்து பெருமை கொள்கிறேன். நான் இனிமேல் வெளியிட இருக்கும் ஒவ்வொரு கவிதைத் தொகுப்பையும் நான் கற்றுக் கொண்டிருக்கும் எனது பாடசாலையின் ஊடாகவே வெளியிட விரும்புகிறேன். என் அன்னை எவ்வாறு என்னை வளர்த்தாரோ அதேபோலவே எனது பாடசாலையும் என்னை வளர்த்தது என்பதில் ஜயமில்லை. அதற்கு சான்றாக இக் கவிதை வெளியீடு உள்ளது.

நான் கவிதையில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டாலும் ஏனைய கவிதையை வாசிப்பதில் சோம்பேறித்தனத்தை அறிந்தேன்.

அதனால் என்னுடைய வெற்றிக்கான கேடயத்தையும் இழந்தேன். அதனை நினைத்து மிகவும் வருந்துகின்றேன். ஆனால் என்னுடைய ஆசிரியர்களின் ஊக்குவிப்பும் அவர்களின் ஆதரவும் இன்றும் என்னுடன் இருக்கிறதென்பதை உங்களுக்கு தெரியப்படுத்த கடமைப்பட்டுள்ளேன். இனிமேல் கண்ணில் படும் கவிதைகளை வாசிக்க வேண்டும் என்பதில் உறுதியாய் உள்ளேன்.

எனது கவிதைகள் யாவும் மரபு ரீதியானவை அன்று புதுக்கவிதைகளே அதனையும் திருத்தி இன்னும் அழகாக எழுத எனக்கு உதவிய பிரதி அதிபருக்கும் தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கும், மற்றும் எனக்கு ஆதரவு வழங்கிய அதிபர், ஏனைய ஆசிரியர்களுக்கும் எனக்காக இறை ஆசீரை வேண்டும் நாவாந்துறை பங்குத்தந்தை அருள்பணி கு. யே. அன்றனிபாலா அவர்களுக்கும் எனது கவிதையை விரும்பி வாசிக்கும், விமர்சனங்களையும் கூறும் நண்பர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள். இக் கவிதைத் தொகுப்பிற்கு “தூஷப்பின் எல்லை” எனும் தலைப்பை வழங்கி பெரும் உதவி புரிந்த பிரதி அதிபர் திருமதி இராஜினிதேவி சிவலிங்கம் அவர்களுக்கும் எனது கோடான கோடி நன்றிகள்.

இது என்னுடைய முதற் படைப்பு என்பதால் பிழைகள் இருப்பின் மன்னிப்பை வேண்டுகிறேன். நான் எழுதும் கவிதைகளை ரசிக்கும் முதல் நலன் விரும்பி என் அம்மா மட்டுமே. இந்த கவிதைத் தொகுப்பை நான் வெளியிடுவதற்கு எனக்கு ஊன்று கோலாக இருந்த எனது அம்மாவிற்கு நன்றிகள் கூற வார்த்தைகள் இல்லை. மற்றும் இதற்காகப் பாடுபட்ட எனது குடும்பத்தாருக்கும் நன்றிகள், ஆசியுரை, வாழ்த்துரை வழங்கி என்னை வளப்படுத்திய அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள். இப்படைப்பின் மூலம் என்னை உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்த சந்தர்ப்பத்தை வழங்கியஅனைவருக்கும் எனது எல்லையில்லா நன்றிகள்.

கவியதை ஆசிரியர்

என் வாழ்வின் வண்ணவிலக்கணம் நீதானே அம்யா

தொன்னுற்று ஜந்துகளின்
ஜந்தாவது மாதத்தில்
பதினேழாம் நாளில்
காலை ஆறுபத்து
மணியிருக்கும்...

இரவெல்லாம் நீ பட்ட பாடு
நானரியேன் அம்மா...
ஆனால் பிறந்த அந்த
நொடியில் – பிஞ்சு
மனசில் ஒரு ஏக்கமம்மா
நீதான் என் உலகம்னு...

என்ன அள்ளி வாரி
கொஞ்சியிருப்ப... ஆனா
அது எனக்கு தெரியலமா...
இன்று நீ தரும் ஓவ்வொரு
முத்தங்களின் எச்சில்களிலும்
அன்று நீ செய்திருக்கும்
சில்மிழங்கள் கற்பனைகள்
ஆகுதம்மா...

என்ன அப்பனவன்

ஓடி வந்து தூக்கியிருப்பானோ??

அது கூடத் தெரியலமா...

இதயெல்லாம் நினைக்கும் போது

அழுகையா வருமம்மா...

நீ அழக் கூடாதுணு

இதமெல்லாம் உன்கிட்ட

கேக்கலமா...

ஓண்ணரை வயசில

என் புதுப் பெயர்...

அப்பனில்லாதவன் என்று

ஆனால் அதவிடப்

புனிதப் பெயர்

அம்மாவின் செல்லப்பிள்ளை

என்று...

கை பிழத்து நடந்திருப்ப

நான் நடக்க வேணும்னு...

படிக்காம ஓடிட்டா

அகப்பையால

வெளுத்திடுவ... ஆனா

அடுத்த நொடியே

ஓடிவந்து - என்
செல்லமல்லோ என்றிடுவ...

அக்காவோடு இரு அண்ணன்...
அவர்களின் செல்லமாய
நானொருத்தி...
கோவங்கள் நடுவே
எனக்கொண்ணு ஆயிட்டா
பொறுக்காத உள்ளங்கள்...
அத்தனைக்கும் அம்மா
உன் வளர்ப்பு தானாதி...

மழையில் நான்
நனைவதென்றால் எனக்கு
குதூகலம்... ஆனா
உனக்குத்தான்
வந்திடும் பயத்தில்
ஜலதோஷம்...
நாலு பேரும் நனையும் போது
உள்ளவாடினு
என்ன மட்டும் கூப்பிடுவ...
வஞ்சகி...
உனக்கேது என்மீது
அவ்வளவு பாசம்??

பெரியவளா ஆனதும்
இதுவரை நான்றியேன்
தழியெடுத்து நீயடிச்சத...
உனக்குப் பிடிக்காதத
நா செய்தா
கோவம் மட்டும்
நல்லா வந்திடும்...
என்கூட பேசாம்
போயிடுவ...
அரை மணி நேரம் கழிச்ச
யசோ இத எழுத்துத்தா
என்றிடுவ...

உனக்கே நினைமா என்மீது
கோவம் வந்ததில்ல
எப்பிழியம்மா உன்னால்
இப்படி கிருக்க ஏனுநு? ??

நானென்ன கேட்டாலும்
இல்லனு நீ சொன்னத
என காதலை நான்
கேட்டதில்ல...

உன்னை விட தெய்வம்
எனக்கொண்ணும் பெரிசில்ல...
ஏனெண்டா
உன்னைவிட யாருக்கம்
அடிமையாகல நிச்சயமா...

என் ஏழு ஜென்மங்கள்...
உன்னருகில் தானென்றால்...
இன்னொரு ஜென்மத்தை
கடன்வாங்கி
காத்திருப்பேனம்மா
உனக்காக...

ஆசிரியர் தின வாழ்த்துக்கள்

கண்ணியமாய்

கண்ணும் கருத்துமாய்

ஓங்கள் மீது

அக்கறை கொள்ள

ஆசானை விட

பெருந்தெய்வம்

வேறேதுமுன்டோ??

தெரியாதென்ற

நாமத்தை - நாம்

சொல்லும் போதெல்லாம்

அலட்சியமே இல்லாமல்

தெளிய வைக்கும்

பெருந்தகைகள்...!!

சண்டைகள் நாம்

செய்தாலும்...

அதனை ரசித்துக் கொண்டே

கண்டிப்புடன் ஓங்களைச்

செல்லமாய் தண்டிக்கும் தாரகைகள்...!!

போட்டிகள் பல
வந்த போதும்
எங்கள் திறமையை
எங்களுக்கே
வெளிப்படுத்திய
அறிய வகை
புதுவிதங்கள்...!!

பள்ளிக்கு எம்மை
படிக்க அனுப்பினாலும்
எம் தொல்லையெல்லாம்
பொறுக்கும் சக்தி
அவர்களுக்கு
எங்கிருந்துதான்
வந்ததோ தெரியவில்லை...!!

படிக்கும் போதும்
அலுக்காமல் படிப்பதற்கு...
சின்னக் குறும்புகளோடு
வகுப்பறையே பிரகாசிக்கும்...
இத்தகைய வித்தைகளை
எங்குதான் கற்றார்களோ...???

எம் வாழ்க்கை
வட்டத்திலே...
வண்ணக் கோலமிடும்
வற்றாத ஊற்றுக்களை
எப்படித்தான் புறியவைப்பது??

சொல்லி ஒரு வார்த்தையில்
மிஞ்சி விட முடியாது...
இவர்களின்
உண்மைகளை...
வாழ்த்தி நிற்போம்
எம் ஆசான்களை

இன்றைய இந் நாளில்
பலநாறு வருடங்கள்
வாழ வேண்டுமென்று
வாழ்த்துகின்றோம்...!!

தினையோருக்கு வழிகாட்டும் முதுமையின் அனுபவம்

முதுமை இன்று வலுவற்று
முதிர்ந்து போனாலும்
அதன் கிளைகள் இன்று
கனி கொடுக்கக்
தயாராகத் தான் இருக்கிறது...

விந்தையவன் காலத்தை
வென்றவன் கலாம்...
கனவிலும் அவனை
மற்பவன் எவனுண்டு??
காரணம்
அவன்தான் இளையோரின்
காதலன்... காவியன்...
இளமைக்கே அர்த்தம்
கொடுத்தவன்...
முதியவன் வித்திதுதான்...!!!

பருவம் தன்னை
அடைத்த போதும்
பக்குவமாய் புரியவைக்கும்
புதுவிதமும் உண்டோ

இவ்வுலகில்...??

நம்மவர் அனுபவத்தை

தானியமாக்கும்

தாரகைகள் தான் - நம்

முதியர்கள்...!

இளமையின் வித்துக்கு

உரமாகும் உத்திகள்

எண் அண்பு ஆசானுக்கு

பள்ளியில் என்
முதல் பாதம்...
பதித்ததுவே
உம் முதல் முகம்...
மறந்திடுமா என்
இதயம் அந்த ஓர்
நகைப்பை...??

பலமுகம் கண்டும்
பிழத்துப் போனது
உங்கள் முகம்
புன்னகையின்
இரகசியத்தை
இன்றுவரை நான்
அழியவில்லை...

கண்டிப்பைக்
கடிந்தவர் பலவுண்டு...
ஆனால்
கண்டிப்பைப் புன்னகையாக்கி
பூரிக்க வைக்கும்
என் இனிய ஆசானே!!

என் திறன் சிறக்க
உம் நலன்
இழுப்பீர்...
எவருக்கு வந்திடும்
உம் கஞ்சமில்லா
கரிசனை???

மனம் சோர்ந்து நான்
நிற்கையில்
நம்பிக்கையின்
ஒளியாய் என்னில்
“முடியுமென்று”
ஒளியேற்றி வைத்தேரே
இந்த ஊக்கம்
போதும் - என்
வாழ்வில் நான் ஜூயிங்க...

உங்கள் ஆசியை
வேண்டுகிறேன்
கடைசிவரை...
நான் போகும் பாதை
உங்கள் ஆசியில் தொடர...

தங்கள் - நலன், பணிகள்

சிறுக்க - என்

காலம் வரை

இறைவனைப்

பிரார்த்திக்க

இறையருள் புரிவாராக...

வந்துவிட நண்மியே!!

ஒரு முறையேனும் தனிமையை
 கொடுத்துவிடாதே என்று
 கெஞ்சினேன்...
 அன்று கொடுக்காத
 தனிமையை மட்டும்
 ஏனோ இன்று
 நீண்ட தனிமையாய்
 கொடுத்துவிட்டாய்??

வலிக்க வில்லை என்
 இதயம் – காரணம்
 அது மரித்து விட்டது...
 உயிரற்ற என் உடலை
 மட்டும் இன்னும்
 வதைக்கிறது – உன்
 தனிமைகள்...

எவர் பேச்சிலும்
 பார்வையிலும் சிரிப்பிலும்
 நான் காண்பது
 உன்னை மட்டும் தான்...
 ஏன் இந்தக் கொடுமை...??

இறைவா!!

என் நட்பில் மட்டும்
அப்பாடி என்ன குற்றத்தைக்
கண்டு பிடித்து விட்டாய்...??

பரிகாரம் வேண்டுமா??
அதையும் சொல்லிவிடு!
என் உயிர்தான்
அதற்குப் பரிகாரம் என்றால்
இறைவா அதையும் எடுத்துவிடு...
அதற்காக தனிமையை
கொடுத்து தண்டிக்காதே...!!

உன்னைத்தான்
பிரிந்தேன் என்று வருந்தினேன்!!!
இன்று எல்லோரும்
என்னைப் பிரியவே தான்
நினைக்கிறார்கள்... இது
உன் வேண்டுதலா...??
இல்லை சாபமா???

உன் மேல் அன்பு
வைத்த குற்றத்திற்காகவா

என்னை சோதிக்கிறாய்??

உன்மேல் அக்கறை

வைத்த குற்றத்திற்காகவா

என்னைத் தண்டிக்கிறாய்??

வேண்டாம் இனிமேலும்

உன் நினைவின்றி

நீயின்றி தனிமை...?

தயவு செய்து

வந்துவிடு - உன்

முகம் காண

நான் ஆசை கொள்கின்றேன்...!!!

தாங்கத் தமிழே என் முச்சு

இம் மண்ணை
முத்தமிட முதலில்
சினுங்கிய போது நான்
சிசுதான்...
ஆனால் என் சினுங்கல்கூட
தமிழ் மொழிதான்....!!!

ஆசையாசையாய்
அரை வயதில்... அம்மா
என்றேன்...
முதல்ச் சொல்லே
என் தமிழ்ச் சொல்தான்...

ஆனால் இன்று
எம்மவர்கள்
ஆங்கிலம் அன்றிய
ஆங்கிலத் தமிழை
தமிழ் என்று
கொச்சைப்படுத்துகிறார்கள்!!
என் தமிழ் அன்றி
வேறேது எனக்கு
உயிர் மொழி உண்டோ??

வர்ணனைகள் பல
எண்ணாங்கள் பல
காதல் வாசகங்கள் பல
மனித சோகங்கள் பல
கச்சிதமாய் கவர்ச்சிகரமாய்
வேறெந்த மொழியில்
உரைத்திட முடியும்??

தமிழ் பேசு தமிழா – நீ
தமிழனாய் வாழு...!
சகோதர மொழியவன் கூட
தமிழ் பேச – நம்
தமிழ் மொழியை ஏன் நாம்
துச்சமென நினைக்க வேண்டும்...!!

என் உயிர் மொழி
தங்கத் தமிழ் மொழி
என்று தமிழை நான்
நினைக்கையில்
ஒவ்வொரு தமிழனும்
ஏன் நினைக்க முடியாது...??

வாழ வேண்டும் இன்றும்
நம் தமிழ்...
வளர வேண்டும் என்றும்
நம் தமிழ்ப் பேச்சுக்கள்...!!
தங்கத் தமிழே
நம் உயிர்முச்சு...!!

எழது கல்லூரி பண்டிய மாணவரால்
2015ம் ஆண்டு விவரியிடப்பட்ட
"சவுர்" எனும் நூலில் எனது கீக்கவினது
ஏற்கனவே விவரியிடப்பட்டது.

**குத்தீ தண்டகணாசி தகர்த்து வழுவண்டர்த்தவராய்
புதுவழி நடப்போம்**

கொந்தளிக்கிது இவ்வுலகம்
உன் அளவில்லாத
வெற்றிக் களிப்பில்...
வெற்றிக் கொடி
நாட்டி விட்டும்
தொடரும் - உன்
சாதனைக் கழிப்பில்...

வஞ்சமே இல்லாத
உன் பிஞ்சு மனசில
எவ்வளவு எண்ணம்
அலையலையாய்
வந்து பேருவகை
கொள்ளுமல்லோ!!

என்றாலும் நீ
அமுததுண்டா...??
அமுகின்ற போதினிலும்
ஆறுதல் சொல்ல
யாருமில்லா வேளையிலும்
சினுங்கியதுண்டோ??

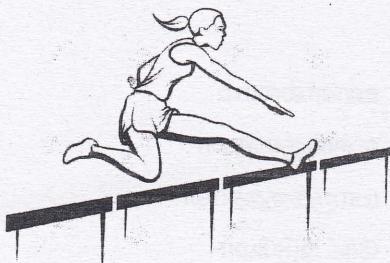
கவலைதான் உன்னை

கனமாய் வந்து

தாங்கிட்ட போதும்

நொந்தது தான் மிச்சம்

வென்றதுவோ கோடி...

ஊனமொரு தடையல்ல

உணர்ந்தியது - உன்

சாதனைகள் தான்...

வென்று விடு இன்று

நாளை வெல்லட்டும்

உன் சாதனைப் பாதை...

விண்வெளிப் பாதை வரை...

©2014 Sam Newbold, Publishing International LLC

கொள்ளு கொண்ட மனினவா வர்து விரு தீர்நாளில்

ஊரெல்லாம்

உறங்குதைமா

யாருக்குத்தான்

கேட்டிடுமோ

அம்மா உன்

அழுகுரல்...

அள்ளித்தரும்

அழுதம் போல்...

உலகமே - வியக்குதம்மா

உன் மைந்தன்

எம்மன்னன்

வரவுக்காய்ட்!

பாவ மண்ணில்

பிறந்திட்டேன்

நானின்று...

என் பாவம் மறக்கவோ - நீ

இன்று உதயமானாயோ???

மைந்தன்

உந்தன் இதயத்தில்
இடம் கேட்டேன்
கொடாமல் கொடுத்துவிட்டாய்
கள்ளி இந்த சிறு நெஞ்சில்...

பாலா...

நீ இன்று
ஏன் வந்தாய்...??
காரணம் கூறு
உன் வழியில்
நான் செல்ல
முயற்சி செய்வதற்கு...

வரவேற்கிறேன்
உன்னை இப்
புது மன்னைல்...
தொடர்ந்து
எம்முடன்
கூடவா...

சமர்ப்பியணர்

முதுகுமேல
மண்முட்டை...
அள்ளிச் செல்ல
வலுவில்லை...
அடுப்புச் சட்டி
கரிப்பிழக்க
நான் தூக்க வேணும்
இம் முட்டை...

செல்ல மொழி பேசி
அம்மா கொஞ்சிச்
சிரிக்கையிலே...
பிஞ்சமனம் இங்க
என்னபாடு படும??
துன்பமேதுமில்லா
இன்ப உலையில் அல்லவா
சல்லாப மிட்டிருக்கும்...

அத்தனையும் நான் காண
என்மனச் என்ன சொல்ல???
பள்ளியில
பாடம் நடக்க

நான் வெள்ளியில

கறுப்புப் புகை

பூசிக் கிடக்க...

அத்தனையும்

என் கண்முன்னே...

என்ன செய்வேன்

என் விதியை??

கண்ணுக்கெட்டும்

தூரத்தில்...

காரு வரும்

சத்தம் கேட்டு...

அடுப்படியில

சருகா கிடப்பன்

ஆந்த எஜமானின்

தொனிக்குப் பயந்து...

வீட்டுக்குப் போனாலும்

அன்பனு அம்மா விருக்க

ஆருதான் ஓடிவந்து

அனைத்தாரோ

இந்த வேலைக்கார சிறுமியை

காலையில்

ஏழு மணி ஆனாதான்

கையிலொரு

பையோட வேலைக்கு

நான் போக...

பக்கத்து வீட்டில

வெண்ணை வெளிரென

பஞ்செனப் பறக்குங்கள்

இளஞ்சிட்டுக்கள்...

அத்தனையும் நான் காண

என் மனச என்ன சொல்ல??

இத்தனையும்

விதியின் பயனால் பயன்பட்ட

பள்ளியறியா எம்போன்ற

சிறுவர்களுக்கு

சமர்ப்பணம்...!

துழியின் எல்லை

இறைவா...

சாபங்கள் இட்டாயோ...

நான்...

சாகா வரம் பெறுவதற்கு...?

வாழ்க்கையே வெறுக்குதையா

வாழ எவரும் கூட இல்லையே...

அன்புக்கு விருந்தாக

அம்மா என்றேன்...

இன்று

அடி தவறி விழுந்தாலும்

அலறக் கூட முடியவில்லை

அம்மா என்று...

நண்பனோடு நண்பனாக

என் நலன்விரும்பி

அப்பா மட்டுமே...

ஆனால்

துணையின்றித் தவிக்கும்

வேளாயில்

துயரத்தைத் தந்ததேனோ???

கருவறையில் என்னை
சுமக்காத இன்னொரு
தாய் தான் நீயடி அக்கா...
மனதோடு உள்ள
மயக்கங்களும்
மறைந்துபோகும் – உன்
மாய வித்தையால்...

வீரம் பற்றிப்
பேரம் பேசும் – என்
தந்தை அருகே...
வீரமொழி பேசுவார்கள்
என்னிரு அண்ணன்களும்...

இத்தனை உறவிலே
பேதை கொள்ளும்...
யாரும் வாழ முடியாத
இனிமையான குடும்பத்தை
போரேனும் சித்திரபுத்தன்
பேர்பதித்துக் கொண்டானோ????

என் மேல் அவனுக்கு
என்னதான் கோபமோ
என்னை இன்று
தனியாக தவிக்கவிட்டான்...
வாழ்க்கையே வெறுக்குதையா
வாழ எவரும் சூட இல்லையோ!!!

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே...

வாழுகின்ற போதும் - நான்
 வாசனையற்ற பூவாய்
 வெறுக்கிறது என் வாழ்க்கை
 வெதும்புகிறது என் உயிர்
 அவப் பேச்சுக்களால்...

யான் செய்த தவறொன்றை
 யாரேனும் குறைத்துப் பேசவில்லை
 ஏனிவள் இப்படியென்று
 ஏவியவர்கள்
 கோடியிங்கு...

மறுதலிக்கும் எண்ணம்
 மனதிற்குள் இருந்திருந்தால்
 மனதோடு இசைந்த
 மணவாளனுடன்
 இன்புற்றிருந்திருப்பேனா??

ஆனால்...

ஏமாற்றப்பட்ட குற்றத்திற்காய்
 ஏற்கிறேன் ஒரு பழியை

விபச்சாரி என்று
விதவிதமாய் பெயரிட்டு
அலங்கோலப்படுத்துகின்றது
அழகிய சமூகம்...

கணவனும் என்னைக் கைவிட்டான்
கரம் பற்றிய ஆறாவது மாதத்தில்...
கர்ப்பம் தரித்தவளாய்
கருணை இல்லத்தில் நானின்று...

இது ஒரு கவியன்று
இன்றைய கைப்பெண்களின்
கைவிடப்பட்ட நிலையை
கையளவு சுருக்கிவிட
முடியாத நிலையில்
முடிந்தவரை
முற்றுகையிட்டிருக்கிறேன்...

சிறிகாழ்ந்து பறவை

காற்றோடு கவிபாடி - என்
கனவாக வந்தவனே!!
கள்ளமில்லா என்
நெஞ்சைக் களவாடிச்
சென்றவனே...

வண்ண வண்ணப்
பூக்களின் வரவுகளும்
உன்னையே தினம் தினம்
தேட வைத்த
என்னவனே!!
கோவங்களைக் கூட
என்னருகில் இனிமையாக்கி
செல்ல மொழி பேசி
உன் குரலுக்காய்
காத்திருக்க வைத்த
காதலனே!!

வேண்டுதலையே
கெஞ்சலாக்கி...
வேண்டாமெனச் சொல்லாமல்
என் சம்மதம்
பெற்றிடும் சந்திரனே...!!!

நான் பேசும்

வார்த்தைகளும்
கவிதை என
கதவோரம் நின்று
என் வார்த்தைகளைக்
களவாடிய கள்வனே!!

என்மேனி பஞ்சென்று
பக்குவமாய்
பாதுகாத்த என்
உயிரே...!!!

பாவி நான் செய்த
தவறு தான் என்ன???

பரிதவிக்கவிட்டுப்
பாதியிலே
பறந்தோடியதன்
காரணத்தை யாவது
சொல்லிவிடு...!!

ஏனென்றால்

என்னை விட

அதிகம் காணப்பட்டது

உன்னை மட்டுமே

தினம் தேடும்

என்னிதயம்தானப்பா...!!

வீட்டில் பல

உறவிருந்தும்

கூட்டில் விட்ட

பறவையாய்...

சிறகிருந்தும் பறக்கமுடியாத

சிறகொடிந்த பறவை

நான் தான் அப்பா...!!

புரியாது வளி

இரவுகளை எண்ணித்
தவமிருந்தேன் – என்
நினைவுகளை இரைமீட்க
அவை எனக்கு உதவிடும்
என்ற நம்பிக்கையில்...

காதலில் தோற்றவர் கூறும்
கொடு வார்த்தைகளைக்
கேட்கும் – என்
பாவிமனம் ஏன்தான்
ஏற்க மறுத்ததோ??
வலியின் உண்மைகளை...

உருக்கிடும் உன்
பார்வையில் உருகியது
நான் மட்டுமல்ல – என்
காதலும் தான் – காதல்
இதமாய் கரைந்தும்
கனிந்து கொண்டிருக்கிறது
என் இயதம் உன் வரவிற்காய்
காத்திருக்கிறது...

வெளியில் சிரித்தும்
உனைக் கண்டு நடித்தும்...
ஜயையையேயோ...
முடியவில்லை
எப்படித்தான் முழுத்ததோ
இந்தக் காதல்...!!
முட்செழியாய் என்னுள்??

அழகும் அறிவும் தான்
காதல் என்றால்...
மனமும் உண்மையும்
எங்கேயோ எப்போதோ
தோற்றுத்தான் போயிருக்கிறது...
ஆனால் தோற்கவில்லை
என்னிடம் எதுவும்
உன் பதிலைத் தவிர...!!

பித்துப் பிழித்தவள் போல்
பிதற்றுகிறேன் பாருங்கள்...
இந்தக் கவியில் நான்
எதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன்??
சொல்லத் தெரியவில்லை
என் வலியை...
முடிந்தால் புரிந்து கொள்ளுங்கள்!!
நீ மட்டும் நன்றாகப் புரிந்து கொள்வாய்!!

ஆசிரியர்களுக்கு ஷீர் அசியன்ற

உறவுகள்னு

ஆயிரம் - நம்மை

சுற்றிச் சுற்றி

நின்றாலும்...

வாழ்க்கைக்கு - நிறம்

கொடுக்கும் வர்ணங்களாம்

நம் ஆசிரியர்கள்!!

பிழி நாம செய்தாலும்

அத அலுக்காம

சலிச்சுக்குவா...

அன்னைக்கு அடுத்து

ஆசாணைப் போன்று

பெருந்தகைகள் உண்டோ

இவ்வுலகில்...!!!

பேதம் என்பதை மறந்து...

இனம் என்பதை துறந்து

வெளிச்சமாய்...

உறவொளி கொடுக்கும்

உத்தமர்கள் இன்று

நம்மிடையே

பிரகாசிக்கிறார்கள்...!!

அடுத்தவனை

நீ அடிக்க...

லூடிவந்து தடுத்திடுவா

குற்றச்சாட்டுக்கு நீ

கோகக்கூடாது என்ற

பெருந்தன்மையோட....!!!

பாடம் நடக்கும்

நேரத்தில்...

பசியோட நாம் சிணுங்க

கொஞ்ச நேரத்தில

“பெல்” அடிச்சிடும்

சாப்பிடலாம்னு உரிமையோட

சொல்லுவா...

அந்த நேரத்தில

பசியெல்லாம்

மறந்து போகும்...!!

பாசமான ஆசான் சொல் கேட்டு...!!!

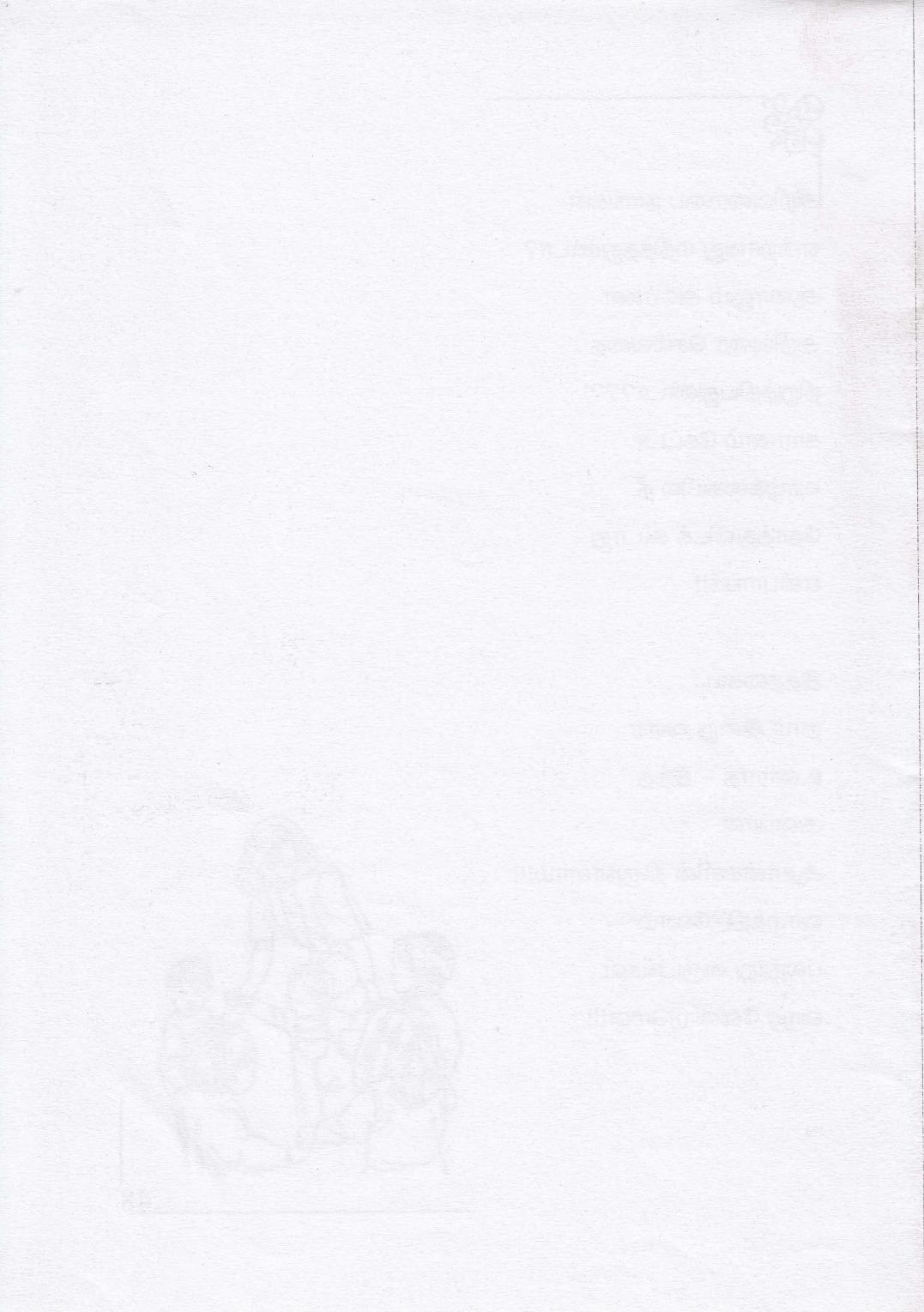

அறிவுரையை நாங்கள்
என்றாவது மதித்துண்டா?
ஆனாலும் அவர்கள்
அறிவுரை செல்வதை
நிறுத்தியதுண்டா???
காரணம் கேட்டா
வாழ்க்கையில் நீ
தோத்துவிடக் கூடாது
என்பாங்க!!

இத்தகைய..

நாம் இன்று வரை
உணராத - இந்த
அன்பான
ஆசான்களின் திருநாளாம்!!!
வாழ்த்திடுவோம்
பலநாறு வருடங்கள்
வாழ வேண்டுமென!!!

வகாலின் திருமிக்ஞல்
254, மிருதான வீதி (A9), யாழ்ப்பாணம்.
0779053545